[2020] 8 எஸ்சிஆர்.997

நேஷனல் அலையன்ஸ் பார் பீப்பிள்ஸ் மூவ்மென்ட் மற்றும் பலர்

எதிர்

மகாராஷ்டிர மாநிலம் மற்றும் பலர்

சிறப்பு அனுமதி மனு (குற்றவியல்) எண். 4116/2020
செப்டம்பர் 22, 2020

மாண்புமிகு தலைமை நீதியரசர் திரு.எஸ்.ஏ.பாப்டே,

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு.ஏ.எஸ்.போபண்ணா

மற்றும்

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு.வி.ராமசுப்பிரமணியன்

கைதிகள் – நோய்ப்பரவல் – கொரோனா வைரஸ் (கோவிட்–19) – சிறை நெருக்கம் குறைத்தல் – நோய் பரவல் நிலைமை குறித்து உச்ச நீதிமன்றம் கருத்தில் கொண்டு நீ.பே.(உரிமையியல்) மனு எண்.1/2020 தாமாக முன்வந்து பதிவு செய்து மற்றும் அந்த சூழ்நிலையில் இந்தியா அரசு சமூக இடைவெளியை பற்றி குறிப்பிடுகிறது – பொருத்தமென கருதும் அத்தகைய காலத்திற்கு நிபந்தனை விடுப்பு அல்லது இடைக்கால பிணையில் எந்த வகையான சிறைக்கைதிளை விடுவிக்கலாம் என முடிவு செய்ய ஒரு உயர் அதிகாரக்குழுவினை (எச்.பி.சி) ஒவ்வொரு மாநிலம் /யூனியன் பிரதேசம் அமைத்திட நீதிமன்றம் உத்தவிட்டுள்ளது – அந்த உத்தரவின் தொடர்ச்சியாக மகாராஷ்டிரா மாநில சிறைகளைப் பொறுத்து உயர் அதிகார குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது – வழிகாட்டி நெறிமுறைகளின் வழிகாட்டி நெறிமுறைகளின் படி சிறையிள்ளோரை, பெரும்வகையில் அந்தக்குழு மூன்று வகைப்பாடாக பிரித்துள்ளது,

அதாவது (i) விசாரணைக்கைதிகள் / குற்ற தண்டனை பெற்று விசாரணையை எதிர்நோக்குபவர்கள் அல்லது 7 ஆண்டுகள் அல்லது அதற்குக் குறைவாக அதிகபட்ச தண்டனை பெற்றுள்ளார்கள் படி சிறையில்லோரை, பெரும்வகையில் அந்தக்குழு மூன்று வகைப்பாடாக பிரித்துள்ளது, அதாவது (i) விசாரணைக்கைதிகள் / குற்ற தண்டனை பெற்று விசாரணையை எதிர்நோக்குபவர்கள் அல்லது 7 ஆண்டுகள் அல்லது அதற்குக் குறைவாக அதிகபட்ச தண்டனை பெற்றுள்ளார்கள் (ii) 7 ஆண்டுகள் மேல் குற்றத்தண்டணை பெற்றவர்கள் மற்றும் (iii) விசாரணைக்கைதிகள் அல்லது கடுமையான பொருளாதார குற்றங்கள் வங்கி மோசடி மற்றும் சிறப்பு சட்டங்களான எம்சிஓசி, பிஎம்எல்ஏ ஆகியவற்றின் கீழ் விசாரணைக்கைதி அல்லது தீர்ப்பளிக்கப்பட்டவர்கள் – வகைப்பாடுகளில் வேறுபாடு என மனுதாரர் புகார் செய்துள்ளார் – உத்தரவின் பத்தி 36ல் செய்யப்பட்ட கருத்தின் அளவு தவிர எந்த தலையீடும் எச் பி சி முடிவில் தேவைப்படவில்லை என உயர் நீதிமன்றம் முடிவு செய்துள்ளது – மேல்முறையீட்டின் தீர்முடிவு: எச்பிசி யால் எடுக்கப்பட்ட அத்தகைய முடிவின் தொடர்ச்சியாக வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கையில் பயனாக அத்தகைய விசாரணைக்கைதி / தீர்ப்பளிக்கப்பட்டவர்கள் முழுவதுமாக பிணை கோரினால், அத்தகைய இடைக்கால பிணை நீதிமன்றத்தால் வழங்கப்பட அந்த வகைப்பாடு முதல் நோக்கில் தேவைப்படுவதால் அந்த சொல்லப்பட்ட வகைப்பாடு நியாயமற்றது எனக்கருத முடியாது – செய்யப்பட்ட விலக்குகள் காரண அடிப்படையில் உள்ளது மற்றும் தன்னிச்சையானது என வரையறை செய்ய முடியாது – முன்னுதாரணமற்ற சூழ்நிலையில் கூட்ட நெரிசலைத்தவிர்க்கும் நோக்குடன் இடைக்கால பிணை தற்போதைய நிலையாக உள்ளது மற்றும் தற்போதுள்ள சூழ்நிலையில் பிணை

வழங்குவது அத்தகைய நபர்களுக்கு கூடுதல் பயனாகும் – அந்த சூழ்நிலையில் விதிக்கப்படக்கூடிய தண்டனை காலம் குறைவாக இருந்தாலும் சமூகத்தில் பாதிக்கக்கூடிய விளைவுகளை ஏற்படுத்தக்கூடிய கடுமையான குற்றங்களால் குற்றம்சாட்டப்பட்டுள்ள சில சிறைக்கைதிகள் சில வகைப்பாட்டிற்கு பயன்தர மறுக்கும் நோக்கில் சில வகைப்பாடுகளை விலக்கி எச்பிசி–யால் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது – எப்படி இருந்தாலும் , 7 ஆண்டுகளுக்கு மேல் உள்ள காலத்திற்கு சிறப்பு சட்டங்களின் கீழ் குற்றம் சாட்டப்பட்ட அல்லது தண்டனை பெற்ற அத்தகைய நபர்கள், சாதாரண சூழ்நிலையில் பிறவாறு பிணை பெற உரியவர்கள் அல்ல என்றாலும் சட்டப்படி பிணை தற்போது கோரலாம் – கோவிட் 19 ன் காரணமாக விடுவிக்கப்பட அவர்கள் உரியவர்கள் என்ற காரணத்தினால் மட்டுமே அவர்கள் இடைக்கால பிணை பெரும் பயன் மட்டுமே எச்பிசி மறுத்துள்ளது மற்றும் பிற எந்த சட்ட உரிமையும் மறுக்கப்படவில்லை – உயர் நீதிமன்றம் அவ்வாறு அதன் முடிவில் நியாயப்படுத்தி உள்ளது.

இந்த மனுவை தள்ளுபடி செய்த இந்நீதிமன்றத்தின்,

தீர்முடிவு : தீர்முடிவு : 1. ஒவ்வொரு மாநிலமும் /யூனியன் பிரதேசம் உயர் அதிகாரக்குழுவினை அமைத்திட உத்தரவிட்ட காரணம் என்னவென்றால், எல்லா விபரங்களை பெறவும் மற்றும் முடிவெடுக்கவும் எச்பிசி–க்கு வழிவகைகள் இருப்பதால் அத்தகைய மாநிலத்தில் உள்ள நிலைமையைக் கருத்தில் கொண்டு இந்த விஷயத்தில் முடிவு எடுக்கும் என்பதால்தான். மேற்படி சொல்லப்பட்ட நிலை கருத்தில் கொள்ளப்பட்டால், 25.03.2020 தேதியிட்ட வழிகாட்டி நெறிமுறைகளின்படி, குற்றத்தின் தன்மை, மற்றும் கடுமையின்

தன்மையை கவனித்து தண்டனை கால அளவையும் கண்டு விசாரணைக்கைதி / தீர்ப்பளிக்கப்பட்டவர்கள் வினாவில் உள்ள குழு வகைப்படுத்தியுள்ளது என்பது அறிந்துகொள்ளப்படுகிறது. மேற்படி விடயமாக பொதுச்சட்டத்தின் அதாவது இ.த.சா –வின் கீழ் குற்றம் சாட்டப்பட்ட விசாரணைக்கைதி / தீர்ப்பளிக்கப்பட்டவர்கள் பொறுத்தவரை அவர்கள் இரு வகையாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர் அதாவது வகை –(i) 7 ஆண்டுகளுக்கு குறைவான தண்டனை பெற்றவர்கள் மற்றும் வகை (ii) 7 ஆண்டுகளுக்கு மேல் தண்டனை உள்ளவர்கள் பரிசீலனை அந்த வகையிலேயே இருத்தல் வேண்டும். விதிக்கப்படும் தண்டனை 7 ஆண்டுகளுக்கு குறைவு என்ற எவ்வாறிருந்தாலும், சிறைத்தண்டனை காலத்தை பொருட்படுத்தாமல் சிறப்பு சட்டங்களின் கீழ் குற்றம் சாட்டப்பட்ட விசாரணைக்கைதி / தீர்ப்பளிக்கப்பட்டவர்கள் தனியாக வகைப்படுத்துவது பொருத்தமாக இருக்கும் என குழு எண்ணியுள்ளது. இந்த விடயத்தில் எச்பிசி –ஆல் பரிசீலிக்கப்பட்டது என்னவென்றால் குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் கீழுள்ளது அன்றி கூடுதலாக பிணை வழங்குவதில் கூடுதல் கட்டுப்பாடுகளை அத்தகைய சட்டங்கள் வகைக்கூறு செய்துள்ளதுதான். அத்தகைய விசாரணைக்கைதி / தீர்ப்பளிக்கப்பட்டவர்கள் எச்பிசி –ஆல் எடுக்கப்பட்ட அத்தகைய முடிவில் தொடர்ச்சியாக வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கையின் பயனை பெற பிணை கோரியிருந்தால், இடைக்கால பிணை வழங்க நீதிமன்றத்திற்கு அந்த வகைப்பாடு அடிப்படையில் கருதுவது நியமானதாக கருதமுடியாது. விலக்கு செய்யப்பட்டுள்ளதில் நியாயமான அடிப்படை உள்ளது மற்றும் அது தன்னிச்சையானது என வரையறை செய்ய முடியாது.

2. மேற்படி குறிப்பிட்டவாறு இடைக்கால பிணை வழங்குவதற்காக தற்போதைய திட்டமுறை என்பது முன்னுதாரணமற்ற சூழ்நிலையில் கூட்டநெரிசலை தவிர்க்கும் நோக்கத்துடன் உள்ளது மற்றும் தற்போதைய சூழ்நிலைகளில் பிணை வழங்குவ, அத்தகைய நபர்களுக்கு கூடுதல் பயன் தருவதாகும். அந்த சூழ்நிலையில், விதிக்கக்கூடிய தண்டனை காலம் குறைவாக இருந்தாலும் சமூகத்தில் பாதிக்கக்கூடிய விளைவுகளை ஏற்படுத்தக்கூடிய கடுமையான குற்றங்களால் குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ள சில சிறைக்கைதிகள் சில வகைப்பாட்டிற்கு பயன்தர மறுக்கும் நோக்கில் சில வகைப்பாடுகளை விலக்கி எச்பிசி –யால் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது. எப்படியிருந்தாலும் 7 ஆண்டுகளுக்கு மேல் உள்ள காலத்திற்கு சிறப்பு சட்டங்களின் கீழ் குற்றம் சாட்டப்பட்ட அல்லது தண்டனை பெற்ற நபர்கள், சாதாரண சூழ்நிலையில் பிறவாறு பிணை பெற உரியவர்கள் அல்ல என்றாலும் சட்டப்படி பிணை தற்போது கோரலாம் மற்றும் சமநிலையாகக் கருத கோரி அவர்கள் பிறவாறு சட்டப்படி பிணையினை பெற நோய் பரவுலை தற்செயலான சூழ்நிலையாக கருதக்கூடாது. கோவிட் 19 காரணமாக அவர்கள் பிணையில் விடுவிக்கப்பட உரிமையுடையவர்கள் என்ற காரணத்தால் மட்டும் இடைக்கால பிணை கோரும் பயனைத்தான் எச்பிசி மறுத்துள்ளது. எனவே பிணைக்கான தற்போதைய பரிசீலனைக்கான சூழ்நிலை சட்டத்தின் கீழ்வகைசெய்யப்படவில்லை. ஆனால், இந்த நீதிமன்றத்தால் வழங்கப்பட்ட உத்தரவின் அடிப்படையில் உள்ளதாகும். மேலும் எச்பிசி–யால் தெரிந்துகொண்ட நெறிமுறை உருவாக்கப்பட்டு, அதன் முன்னர் எல்லா பொருண்மைகளும் இருக்கும்போது, எவ்வகையிலும் தற்போதைய தன்மை வாய்ந்த மனுவில் எந்த தலையீடும் எழவில்லை மற்றும் மேற்படி, முடிவை உயர் நீதிமன்றம் நியாயப்படுத்தியுள்ளது.

3. மேற்படி சொல்லப்பட்டால் எச்பிசி–யால் செய்யப்பட்ட வகைப்பாட்டின்படி வகைக்கூறு செய்யப்பட்ட பயனுக்கு அத்தகைய நபர், அதே வகைப்பாட்டுடன் உடைய சிறைக்கைதிக்கு எதிராக வேறுபாடு காட்டப்பட்டிருந்தால் விசாரணைக்கைதி / தீர்ப்பளிக்கப்பட்டவர்கள் தனி நபருக்கான கோரிக்கைக்கான காரணம் எழக்கூடும் என்று காட்டுவது அவசியம். சிறைகளில் நெருக்கத்தை குறைக்கும் நோக்கம் தவிர, முதல்படியாக, எதிர்ப்புக்குள்ளான வழிகாட்டு முறைகளின் அடிப்படையில் சிறைக்கைதிகளை விடுவிப்பது குற்றமற்று செய்யபட்டதாக முடிவு எடுக்கப்படுகிறது. விசாரணைக்கைதி / தீர்ப்பளிக்கப்பட்டவர்கள் வகைப்பாட்டில் தற்போது ஏற்பட்ட விடுவிப்பு ஏற்பட்டிருந்தாலும் நோக்கம் நிறைவேறவில்லை மற்றும் உண்மையில் கூடுதல் சிறைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டும் போதுமானதாக இல்லை மற்றும் இந்த சூழ்நிலையில் எச்பிசி செய்யப்பட்ட வகைப்பாடு பொறுத்தவரை எதாவது மாற்றம் தேவையானதை என்பதை கருத்தில் கொண்டு மற்றும் இதைப்பொறுத்து அதன் வழிகாட்டி முறைகளை மாற்ற அவர்கள் மனம் செலுத்த வேண்டும் என்பது எச்பிசி–க்கு உரியதாக இருக்கும்.

மேற்கு வங்க மாநிலம் எதிர் அன்வர் அலி சர்க்கார் ஏ.ஐ.ஆர் (39) 1952 எஸ்சி 75: [1952] எஸ்.சி.ஆர் 284; அருண் குமார் மற்றும் பலர் எதிர் இந்திய யூனியன் மற்றும் பலர் (2007) 1 எஸ்.சி.ஆர் 732: [2006] 6 சப்ளி.எஸ்.சி.ஆர்.290; கே.ஆர்.லட்சுமணன் மற்றும் பலர் எதிர் கர்நாடக மின்சார வாரியம் (2001) 1 எஸ்.சி.ஆர் 442: [2000] 5 சப்ளி.எஸ்.சி.ஆர் 535 – குறிப்பிடப்படுகிறது.

வழக்கு சட்ட குறிப்பு

[1952] எஸ்.சி.ஆர் 284 குறித்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது பத்தி 8

[2006] 6 சப்ளி.எஸ்.சி.ஆர்290 குறித்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது பத்தி 8

[2000] 5 சப்ளி.எஸ்.சி.ஆர் 535 குறித்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது பத்தி 8

குற்றவியல் மேல்முறையீடு அதிகாரவரம்பு: சிறப்பு அனுமதி மனு (குற்றவியல்) எண்,4116/2000

மும்பை உயர்நீதிமன்றத்தின் பி.ஐ.எல்–சி.ஜே–எல்.டி–விசி–எண் 44/2020 05.08.2020 தேதியிட்ட தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவிலிருந்து

திரு,எஸ்.பி. தலேகர், திரு,பி.பி. சுரேஷ், திரு,விபின் நாயர், திரு,கார்த்திக் ஜெயசங்கர், திரு,சுகோஷ் சுப்பிரமணியம், திருமதி. மாதேவி அய்யப்பன், தரப்பினருக்காக முன்னிலை ஆனார்கள்.

பின்வரும் தீர்ப்புரை நீதிமன்றத்தால் பகரப்பட்டது

தீர்ப்புரை

1, பம்பாய் உயர்நீதிமன்றத்தின் முன் பொதுநலத்திற்க்காக முன்னிலையாவதாக கூறும் இந்த மனுதாரரின் கோரிக்கையாவது உயர் அதிகாரம் பெற்ற குழுவின் பத்தி 8 இன் கூறுகள் (iii), (iv) மட்டும்

(vii)/இடைக்கால பிணை வழங்குவதற்கான நோக்கத்துக்காக பத்தி 5(i) மற்றும் 5(ii) ஆகியவற்றில் வழங்கப்பட்டுள்ள சில வகையான குற்றங்களைத் தவிர்த்து 11.05.2020 தேதியிட்ட கூடுகையின் நிகழ்வுகள் மற்றும் தற்காலிக விடுதலை தொடர்பாக எச்பிசி யால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட குற்றங்களின் பிரிவு மற்றும்/ அல்லது வகைகள் பொருள்கொள்ளக்கூடாது என்ற விளக்கம் மற்றும் என்ற விளக்கத்தை பொறுத்தவரை 11.05.2020 தேதியிட்ட கூடுகையின் நிகழ்வுகள் தொடர்பான 18.05.2020 தேதியிட்டா திருத்தம் hpc 25.03.2020 தேதியிட்ட முடிவு அந்த வகைக்குள் அல்லது பிரிவுக்குள் வரும் குற்றவாளிகளின் கட்டாய விடுதலைக்காக வழங்கப்பட்ட உத்தரவு என பொருள் கொள்ளக் கூடாது எனவும் கைதிகளின் தற்காலிக விடுதலையை முடிவு செய்வதற்கு ஒவ்வொரு வழக்கின் அடிப்படையிலும் முடிவு செய்ய வேண்டும் என்ற தெளிவுரைக் கோரியுள்ளனர். அவர்கள் கடந்த காலத்தில் குறைந்தது இருமுறை விடுப்புக்காலம் அல்லது நிபந்தனை விடுப்பில் விடுவிக்கபட்டர்கள் என்பதை வற்புறுத்தாமல் ஆயுள் தண்டனை விதிக்கப்பட்ட சிறைக்கைதிகள் விடுவிக்க எதிர்மனுதார்களுக்கு உத்தரவு விட மனுதாரர்கள் கோரியுள்ளனர்.

2. உத்தரவின் பத்தி 36–ல் செய்யப்பட்ட கருத்துக்கள் அளவு தவிர எச்.பி.சி யின் முடிவில் தலையீடு தேவையில்லை என விபரமான பரிசீலனை செய்தபின் உயர் நீதிமன்றம் முடிவுக்கு வந்துள்ளது. எனவே, மனுதாரர்கள் பாதிக்கப்பட்டதாகக் கோரி இந்த மனுவினை தாக்கல் செய்துள்ளனர்.

3. மனுதாரர்களின் கற்றிந்த வழக்கறிஞரின் வாதங்களை கேட்டு அறிந்தோம். மேலும் மனுவினை பரிசீலித்தோம்.

4. விரிவான பரிசீலனை உயர் நீதிமன்றத்தால் செய்யப்பட்டபோதும் நீதியர் அமர்வு தனியான ஒப்புக்கொள்ளும் காரணங்கள் தெரிவித்து இருந்தாலும், வைரஸ் பரவுதலை தடுக்க சமூக இடைவெளி நோக்குடன் சிறையில் நெரிசலை தவிர்க்க தேவையான எதிர்பாராத நோய் பரவுதன் காரணமாக அதாவது நாவல் கொரோன வைரஸ் (கோவிட் –19) காரணமாக இடைக்கால பிணை /நிபந்தனையில் விடுவிப்பு / விடுவிப்பு காலம் வழங்கும் வாய்ப்புக்கு மட்டுமே தற்போதைய பிரச்சனை எழுந்துள்ளது என்பதை கவனிப்பது அவசியமாகும். இந்த சூழ்நிலையில்தான், தன்னிச்சையாக நீ.பே.ம (உரிமையியல்) எண். 1/2020 பதிவு செய்யும் போது, இந்த நீதிமன்றம் நோய் பரவுதல் குறித்து கவனித்துள்ளது மற்றும் இந்த சூழ்நிலையில், சமூக இடைவெளி குறித்து அறிவுரை வழங்க மத்திய அரசு எடுத்துள்ள முடிவை கவனித்துள்ளது. இந்தப் பின்புலத்தில் இந்த நாட்டில் 1339 சிறைகள் இருப்பதையும் மற்றும் சுமார் 4,66,084 சிறைக்கைதிகள் அத்தகைய சிறைகளில் உள்ளனர் என்பதையும் கவனத்தில் கொண்டு, அதிகமாக இருக்கும் வீதத்தைக்கருதி மற்றும் சிறைகளில் நெரிசல் அதிகமாகும் என்பதை கருதி, நெருக்கத்தை தவிர்த்தலை உறுதிசெய்யும் மற்றும் சமூக இடைவெளி பராமரிக்கவும் சில உத்தரவுகளை பிறப்பித்துள்ளது.

5. முதல்கட்டமாக, 16.03.2020 தேதியிட்ட உத்தரவு வழியாக, எல்லா சிறைகளிலும் உள்ள சிறைக்கைதிகளின் மருத்துவ உதவிக்காகவும் மற்றும் காக்கப்படவும் காவல் இல்லங்களில் தங்க

வைக்கபட்டுள்ள இளம் குற்றவாளிகளின் சுகாதாரம் மற்றும் நலன் காக்கப்படவும் பின்பற்றக் கூடிய உடனடி நடவடிக்கை ஆலோசனை குறித்து சொல்ல எல்லா பயன்கொருவோருக்கும் அறிவிப்பு வெளியிட உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. பின்னர் 20.03.2020 தேதியிட்ட உத்தரவு வழியாக மற்றவற்றுக்கிடையில் இந்த நீதிமன்றம் கீழ்கண்ட உத்தரவுகளை பிறப்பித்துள்ளது :–

சரியெனக் கருதும் அத்தகைய காலத்திற்கு நிபந்தனை விடுவிப்பு அல்லது இடைக்கால பிணையில் எந்தவகையான சிறைக்கைதிகள் விடிவிக்கப்படலாம் என்பதை முடிவுசெய்ய (i) மாநில சட்டப்பணிக்குழு தலைவர் (ii) எவ்வாறு குறிப்பிடப்படுகிறாரோ அவ்வாறே முதன்மை செயலாளர் (உள்துறை /சிறை) (iii) சிறைதுறைத்தலைவர் ஆகியோர் அடங்கிய உயர் அதிகாரக்குழுவான ஒவ்வொரு மாநிலம்/யூனியன் பிரதேசம் அமைக்க வேண்டும் என நாங்கள் உத்திரவிடுகிறோம். உதாரணமாக 7 ஆண்டு காலம் வரை குறைவாக தண்டனை மற்றும் அபராததுடன் அல்லது இல்லாமல் விதிக்கப்படும் குற்றங்களுக்கான குற்றதண்டனை பெற்ற அல்லது விசாரணைக்கைதிகள் மற்றும் உயர்ந்தபட்ச ஆண்டுகளைவிட குறைவான ஆண்டுகளுக்கு குற்றத்தண்டனை பெற்ற சிறைக்கைதிகள் ஆகியோரை விடுவிப்பு செய்ய மாநிலம் /யூனியன் பிரதேசம் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

குற்றத்தின் தன்மை, அவன் அல்லது அவளுக்கு தண்டனை விதிக்கப்பட்ட ஆண்டுகளின் எண்ணிக்கை அல்லது அவர் / அவள் மீது சுமத்தப்பட்ட மற்றும் விசாரணையை எதிர்நோக்கும் குற்றத்தின்

கடுமை அல்லது வேறு ஏதேனும் தொடர்புடைய காரணியைப் பொறுத்து, மேற்கூறியவாறு விடுவிக்கப்பட வேண்டிய கைதிகளின் வகையை தீர்மானிக்க உயர் அதிகாரக் குழுவுக்கு நாங்கள் விட்டு விடுகிறோம் என்பதை நாங்கள் தெளிவுபடுத்துகிறோம்.

6. இந்த உத்தரவின் பேரில், மகாராஷ்டிர மாநிலத்தில் உள்ள சிறைச்சாலைகள் தொடர்பாக உயர்மட்டக் குழு அமைக்கப்பட்டது. எச்.பி.சி விவாதித்த பின்னர், அதன் கூட்டத்தில் வகுக்கப்பட்டபடி 25.03.2020 தேதியிட்ட வழிகாட்டுதல்களை வெளியிட்டுள்ளது. மகாராஷ்டிர அரசின் உள்துறை இதை 08.05.2020 அன்று அறிவிக்கை செய்துள்ளது. வழிகாட்டுதல்களின்படி, சிறைச்சாலைகளில் உள்ள கைதிகளை, (i) விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்ட விசாரணைக்கைதி / தீர்ப்பளிக்கப்பட்டவர்கள் அல்லது 7 ஆண்டுகள் அல்லது அதற்குக் குறைவான தண்டனைக்கு உட்படுத்தப்பட்டவர்கள், (ii) தண்டனை 7 ஆண்டுகளுக்கு மேல் உள்ளவர்கள் மற்றும் (iii) கடுமையான பொருளாதார குற்றங்கள்/வங்கி மோசடிகள் மற்றும் சிறப்புச் சட்டங்களின் கீழ் மகாராஷ்டிரா ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட குற்றங்கள் கட்டுப்பாடு சட்டம் (MCOC), பணமோசடி தடுப்புச் சட்டம் (PMLA), மகாராஷ்டிரா வைப்புத்தொகையாளர்களின் வட்டி பாதுகாப்பு சட்டம் (MPID), போதை மருந்துகள் மற்றும் மயக்கமூட்டும் பொருட்கள் தடை சட்டம் (NDPS), சட்டவிரோத நடவடிக்கைகள் (தடுப்பு) சட்டம் (UAPA) போன்ற குற்றங்கள் தொடர்பாக பதிவு செய்யப்பட்ட விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்ட கைதிகள் அல்லது குற்றவாளிகள் என மூன்று பிரிவுகளாகக் குழு வகைப்படுத்தியுள்ளது.

7. இவ்வாறு, இந்த அடிப்படையில் சிறைக் கைதிகளை வெவ்வேறு பிரிவுகளாக வகைப்படுத்திய பின்னர், அத்தகைய சூழ்நிலையில் இடைக்கால பிணை வழங்குவதற்கான அவர்களின் வழக்கை பரிசீலிக்கும்போது, 'குற்றத்தின் தன்மை' மற்றும் 'குற்றத்தின் தீவிரம்' ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொள்வது அளவுகோலாக சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. மேற்கண்ட வழிகாட்டு நெறிமுறைகளை விமர்சித்த மனுதாரர்கள், வகைப்படுத்தலில் பாகுபாடு காட்டுவதாகவும், 7 ஆண்டுகளுக்கு மேல் தண்டனை பெற்றவர்களுக்கு முன்கூட்டியே விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்ற நிபந்தனையை விதிப்பதில் நியாயமற்றதாகவும் குற்றம் சாட்டியுள்ளனர். உண்மையில் இந்த நீதிமன்றம் 23.03.2020 தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம் பரிசீலனை நோக்கத்திற்காக அத்தகைய பரந்த வகைப்பாட்டை அனுமதித்துள்ளது என்பதைக் கவனத்தில் கொள்வது பொருத்தமானது.

8. உயர்நீதிமன்றத்தில் முன்வைக்கப்பட்ட வாதங்கள் மற்றும் மேற்கோள் காட்டப்பட்ட தீர்ப்புகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில், உயர்நீதிமன்றம் உண்மையில் அதை சரியான முறையில் கவனித்துள்ளது என்றும், அதன் முடிவுக்கு வருவதில் எந்த தவறும் செய்யவில்லை என்றும் நாங்கள் கருத்துரைக்கிறோம். இது சம்பந்தமாக, மேற்கு வங்க மாநிலம் எதிர் அன்வர் அலி சர்க்கார் (ஏ.ஐ.ஆர் (39) 1952 எஸ்சி 75), அருண் குமார் மற்றும் பலர் எதிர் இந்திய ஒன்றியம் மற்றும் பிற (2007) 1 எஸ்.சி.சி 732 மற்றும் கே.ஆர்.லட்சுமணன் மற்றும் பலர் எதிர் கர்நாடக மின்சார வாரியம் (2001) 1 எஸ்.சி.சி 442 வழக்கில் இந்த நீதிமன்றம் அளித்த தீர்ப்பை உயர் நீதிமன்றம் பொருத்தமாக குறிப்பிட்டுள்ளது என்பதை நாங்கள் கவனிக்கிறோம், இதில் அரசியலமைப்பின் 14 வது

பிரிவின் தேவை பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டிய சூழ்நிலைகள் விரிவாக பரிசீலிக்கப்படுகிறது. சட்டத்தின் முன் சமத்துவம் அல்லது சட்டங்களின் சமமான பாதுகாப்பு என்பது ஒரே மாதிரியான அல்லது சிகிச்சையின் சுருக்கமான சமநிலையைக் குறிக்காது என்றும் நியாயமான வகைப்படுத்தல் அனுமதிக்கப்படுகிறது என்றும் அதில் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்த உத்தரவில், எச்.பி.சி.யின் தரவரிசைப்படுத்தலை அங்கீகரிக்கும்போது, உயர் நீதிமன்றம் அதன் சரியான கண்ணோட்டத்தில் 23.03.2020 தேதியிட்ட உத்தரவின் நோக்கினை உரிய அம்சங்களுடன் பார்த்துதுள்ளது.

9. இதுபோன்ற முடிவுக்கு வரும்போது, உயர்நீதிமன்றம் வழங்கிய கூடுதல் காரணங்களினாலும் அசாதாரண நோய் பரவல் சூழ்நிலையில் அத்தகைய இடைக்கால பிணை கோரும் முழு உரிமையும் எழுந்துள்ளது மற்றும் பிற சட்டபூர்வமான அடிப்படையில் பிணைக்கான சட்டப்பூர்வ உரிமையாக இடைக்கால பிணை கருதப்படும் என்பதல்லாது ஆனால் உடல் நலம் காக்க மனித உரிமையின் தன்மையில் அதிகமாக உள்ளது என்ற உண்மையை நாங்கள் பார்க்காமல் இருக்க முடியாது. தற்போதைய விருப்பத்தேர்வு, நெரிசலைக் குறைக்கவும், நோய் பரவுவதைத் தவிர்க்கவும் உதவும் ஒரு தீர்வாக மட்டுமே வழங்கப்படுகிறது. அதேசமயம், இத்தகைய சூழ்நிலையில் வழங்கப்படும் பயன் சமூக அமைதிக்கு பாதகமாக அமைந்து விட கூடாது, குற்றத்தின் தீவிரத்தை பொறுத்து செய்யப்பட வேண்டிய வகைப்படுத்தல் போன்றவற்றைப் பொருட்படுத்தாமல் அனைத்து வகை கைதிகளையும் விடுவிப்பதன் மூலம். இந்த கோரிக்கையின் தோற்றம், இந்த நீதிமன்றம் தானாக முன்வந்து நீதிப்பேராணை மனுவில் வழங்கிய உத்தரவாகும். இந்த நீதிமன்றம்

தானாக முன்வந்து நீதிப்பேராணை மனுவில் பிறப்பித்த உத்தரவு என்பதால் தற்போதைய கோரிக்கையின் ஒரு சமநிலை எட்டப்பட்டது. உத்தரவின் (மேற்கூறிய) பிரிவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி, உயர்நீதிமன்றத்தின் மூத்த நீதிபதி மற்றும் உயர் பதவியில் உள்ள அதிகாரிகள் ஆகியோரைக் கொண்ட எச்பிசி அமைப்புக்கு இந்த நீதிமன்றம் வழிநடத்தியது, இதனால் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் அதில் எழும் சூழ்நிலையைப் பொறுத்து பொருத்தமான வகைப்படுத்தல் செய்யப்பட்டது. மேலும், இந்த நீதிமன்றத்தின் நோக்கம் ஒவ்வொரு தண்டனை அனுபவிப்பவர் / தீர்ப்பளிக்கப்பட்டவர்கள் குற்றத்தின் தன்மை அல்லது அதன் தீவிரத்தன்மையைப் பொருட்படுத்தாமல் விடுவிக்கப்பட வேண்டும் என்பதாகும். வைரஸ் பரவுவதைத் தவிர்ப்பதற்காக சமூக இடைவெளியை பராமரிப்பதற்காக சிறைச்சாலைகளை திறக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்திற்காக இந்த பரிசீலனை மேற்கொள்ளப்பட்டது. இந்த சூழ்நிலையில், ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும்/யூனியன் பிரதேசத்திலும், சிறைச்சாலைகளில் உள்ள மக்கள் தொகை, வைரஸ் பரவல், உள்கட்டமைப்பு வசதிகள் மற்றும் ஏதேனும் தேவைப்பட்டால் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையிலான கைதிகளை விடுவிப்பதன் அவசியம் ஆகியவற்றைப் பொறுத்து பரிசீலனை நிச்சயமாக வேறுபட்டதாக இருக்கும்.

10. மேற்கூறிய நோக்கம், இந்த நீதிமன்றம் பிறப்பித்த 13.04.2020 தேதியிட்ட உத்தரவில் வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது. அதில் கூறப்பட்டுள்ளதாவது;–

சிறைச்சாலைகளில் கொரோனா வைரஸ் நோயாளிகள் யாரும் இல்லாததாலும், சிறைச்சாலைகள் நிரம்பாததாலும், சிறைக்கைதிகளை விடுவிப்பது பொருத்தமானதாக இல்லை என்று பீகார் மாநிலம் கருதுகிறது என்று எங்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், ஒரு வழக்கில் கூட கொரோனா வைரஸால் பாதிக்கப்பட்டதாக "குற்றம் சாட்டப்பட்ட" ஒரு கைதி கொலை செய்யப்பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

மாநில அரசுகள் /யூனியன் பிரதேசங்கள் தங்கள் சிறைகளில் இருந்து கைதிகளை கட்டாயமாக விடுவிக்க நாங்கள் உத்தரவிடவில்லை என்பதை தெளிவுபடுத்துகிறோம். மேற்கூறிய உத்தரவின் நோக்கம், நாட்டில் தற்போதைய தொற்றுநோய் பரவலைக் கருத்தில் கொண்டு, மாநிலங்கள்/யூனியன் பிரதேசங்கள் தங்கள் சிறைச்சாலைகளின் நிலைமையை மதிப்பீடு செய்து, சில கைதிகளை விடுவிப்பதை உறுதி செய்வதோடு, அந்த நோக்கத்திற்காக, விடுவிக்கப்பட வேண்டிய கைதிகளின் வகையைத் தீர்மானிப்பதாகும்.

11, எனவே, ஒவ்வொரு மாநிலமும் /யூனியன் பிரதேசம் உயர் அதிகாரக்குழுவினை அமைத்திட உத்தரவிட்ட காரணம் என்னவென்றால், எல்லா விபரங்களை பெறவும் மற்றும் முடிவெடுக்கவும் எச்பிசி–க்கு வழிவகைகள் இருப்பதால் அத்தகைய மாநிலத்தில் உள்ள நிலைமையைக் கருத்தில் கொண்டு இந்த விஷயத்தில் முடிவு எடுக்கும் என்பதால்தான். மேற்படி சொல்லப்பட்ட நிலை கருத்தில்

கொள்ளப்பட்டால், 25.03.2020 தேதியிட்ட வழிகாட்டி நெறிமுறைகளின்படி, குற்றத்தின் தன்மை, மற்றும் கடுமையின் தன்மையை கவனித்து தண்டனை கால அளவையும் கண்டு விசாரணைக்கைதி / தீர்ப்பளிக்கப்பட்டவர்கள் வினாவில் உள்ள குழு வகைப்படுத்தியுள்ளது என்பது அறிந்துகொள்ளப்படுகிறது. மேற்படி விடயமாக பொதுச்சட்டத்தின் அதாவது இ.த.சா –வின் கீழ் குற்றம் சாட்டப்பட்ட விசாரணைக்கைதி / தீர்ப்பளிக்கப்பட்டவர்கள் பொறுத்தவரை அவர்கள் இரு வகையாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர் அதாவது வகை –(i) 7 ஆண்டுகளுக்கு குறைவான தண்டனை பெற்றவர்கள் மற்றும் வகை (ii) 7 ஆண்டுகளுக்கு மேல் தண்டனை உள்ளவர்கள் பரிசீலனை அந்த வகையிலேயே இருத்தல் வேண்டும். விதிக்கப்படும் தண்டனை 7 ஆண்டுகளுக்கு குறைவு என்ற எவ்வாறிருந்தாலும், சிறைத்தண்டனை காலத்தை பொருட்படுத்தாமல் சிறப்பு சட்டங்களின் கீழ் குற்றம் சாட்டப்பட்ட விசாரணைக்கைதி / தீர்ப்பளிக்கப்பட்டவர்கள் தனியாக வகைப்படுத்துவது பொருத்தமாக இருக்கும் என குழு எண்ணியுள்ளது. இந்த விடயத்தில் எச்பிசி –ஆல் பரிசீலிக்கப்பட்டது என்னவென்றால் குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் கீழுள்ளது அன்றி கூடுதலாக பிணை வழங்குவதில் கூடுதல் கட்டுப்பாடுகளை அத்தகைய சட்டங்கள் வகைக்கூறு செய்துள்ளதுதான். அத்தகைய விசாரணைக்கைதி / தீர்ப்பளிக்கப்பட்டவர்கள் எச்பிசி –ஆல் எடுக்கப்பட்ட அத்தகைய முடிவில் தொடர்ச்சியாக வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கையின் பயனை பெற பிணை கோரியிருந்தால், இடைக்கால பிணை வழங்க நீதிமன்றத்திற்கு அந்த வகைப்பாடு அடிப்படையில் கருதுவது நியமானதாக கருதமுடியாது. விலக்கு செய்யப்பட்டுள்ளதில் நியாயமான அடிப்படை உள்ளது மற்றும் அது தன்னிச்சையானது என வரையறை செய்ய முடியாது.

12, மேற்படி குறிப்பிட்டவாறு இடைக்கால பிணை வழங்குவதற்காக தற்போதைய திட்டமுறை என்பது முன்னுதாரணமற்ற சூழ்நிலையில் கூட்டநெரிசலை தவிர்க்கும் நோக்கத்துடன் உள்ளது மற்றும் தற்போதைய சூழ்நிலைகளில் பிணை வழங்குவ, அத்தகைய நபர்களுக்கு கூடுதல் பயன் தருவதாகும். அந்த சூழ்நிலையில், விதிக்கக்கூடிய தண்டனை காலம் குறைவாக இருந்தாலும் சமூகத்தில் பாதிக்கக்கூடிய விளைவுகளை ஏற்படுத்தக்கூடிய கடுமையான குற்றங்களால் குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ள சில சிறைக்கைதிகள் சில வகைப்பாட்டிற்கு பயன்தர மறுக்கும் நோக்கில் சில வகைப்பாடுகளை விலக்கி எச்பிசி –யால் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது. எப்படியிருந்தாலும் 7 ஆண்டுகளுக்கு மேல் உள்ள காலத்திற்கு சிறப்பு சட்டங்களின் கீழ் குற்றம் சாட்டப்பட்ட அல்லது தண்டனை பெற்ற நபர்கள், சாதாரண சூழ்நிலையில் பிறவாறு பிணை பெற உரியவர்கள் அல்ல என்றாலும் சட்டப்படி பிணை தற்போது கோரலாம் மற்றும் சமநிலையாகக் கருத கோரி அவர்கள் பிறவாறு சட்டப்படி பிணையினை பெற நோய் பரவுலை தற்செயலான சூழ்நிலையாக கருதக்கூடாது. கோவிட் 19 காரணமாக அவர்கள் பிணையில் விடுவிக்கப்பட உரிமையுடையவர்கள் என்ற காரணத்தால் மட்டும் இடைக்கால பிணை கோரும் பயனைத்தான் எச்பிசி மறுத்துள்ளது. எனவே பிணைக்கான தற்போதைய பரிசீலனைக்கான சூழ்நிலை சட்டத்தின் கீழ்வகைசெய்யப்படவில்லை. ஆனால், இந்த நீதிமன்றத்தால் வழங்கப்பட்ட உத்தரவின் அடிப்படையில் உள்ளதாகும். மேலும் எச்பிசி–யால் தெரிந்துகொண்ட நெறிமுறை உருவாக்கப்பட்டு, அதன் முன்னர் எல்லா பொருண்மைகளும் இருக்கும்போது, எவ்வகையிலும் தற்போதைய

தன்மை வாய்ந்த மனுவில் எந்த தலையீடும் எழவில்லை மற்றும் மேற்படி, முடிவை உயர் நீதிமன்றம் நியாயப்படுத்தியுள்ளது.

13. இது தவிர, கூட்ட நெரிசலைத் தவிர்க்கும் நோக்கத்திற்காக இடைக்கால பிணை வழங்க உத்தரவிடப்பட்ட நோக்கத்தை கருத்தில் கொண்டு, 24.07.2020 நிலவரப்படி, வழங்கப்பட்ட விவரங்களின்படி, 10338 கைதிகள் இடைக்கால பிணை /நிபந்தனை விடுப்பில் விடுவிக்கப்பட்டுள்ளனர் மற்றும் தற்போது 26,279 கைதிகள் சிறையில் உள்ளனர் என்ற உண்மை நிலையை உயர் நீதிமன்றம் கவனத்தில் கொண்டுள்ளது. மனுதாரர்கள் சார்பாக 23,217 கைதிகள் மட்டுமே தற்காலிக சிறைகளில் அடைக்கப்படுவார்கள் என்று கூறப்பட்டதால், 36 இடங்களில் தற்காலிக சிறைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளதாகவும், தற்போதுள்ள சிறைகளில் 2597 கைதிகள் தங்கி இருப்பதாகவும், தற்போதுள்ள சிறைகளில் அதிகமானோர் அடைக்கப்படுவதைத் தவிர்ப்பதற்காக மேலும் கைதிகள் இடமாற்றம் செய்யப்படுவார்கள் என்றும் மேலும் நோக்கத்தை அடைய பொருத்தமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருவதைக் மாநில அரசு தெரிவித்திருந்தது.

14. மேற்படி சொல்லப்பட்டால் எச்பிசி–யால் செய்யப்பட்ட வகைப்பாட்டின்படி வகைக்கூறு செய்யப்பட்ட பயனுக்கு அத்தகைய நபர், அதே வகைப்பாட்டுடன் உடைய சிறைக்கைதிக்கு எதிராக வேறுபாடு காட்டப்பட்டிருந்தால் விசாரணைக்கைதி / தீர்ப்பளிக்கப்பட்டவர்கள் தனி நபருக்கான கோரிக்கைக்கான காரணம் எழக்கூடும் என்று காட்டுவது அவசியம். சிறைகளில் நெருக்கத்தை குறைக்கும் நோக்கம் தவிர,

முதல்படியாக, எதிர்ப்புக்குள்ளான வழிகாட்டு முறைகளின் அடிப்படையில் சிறைக்கைதிகளை விடுவிப்பது குற்றமற்று செய்யபட்டதாக முடிவு எடுக்கப்படுகிறது. விசாரணைக்கைதி / தீர்ப்பளிக்கப்பட்டவர்கள் வகைப்பாட்டில் தற்போது ஏற்பட்ட விடுவிப்பு ஏற்பட்டிருந்தாலும் நோக்கம் நிறைவேறவில்லை மற்றும் உண்மையில் கூடுதல் சிறைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டும் போதுமானதாக இல்லை மற்றும் இந்த சூழ்நிலையில் எச்பிசி செய்யப்பட்ட வகைப்பாடு பொறுத்தவரை எதாவது மாற்றம் தேவையானதை என்பதை கருத்தில் கொண்டு மற்றும் இதைப்பொறுத்து அதன் வழிகாட்டி முறைகளை மாற்ற அவர்கள் மனம் செலுத்த வேண்டும் என்பது எச்பிசி–க்கு உரியதாக இருக்கும்.

15. எனவே, மனுதாரர்கள் தேவையான விவரங்களை பெற்றுக் கொள்ள முடியும், மேலும் வழிகாட்டுதல்களில் ஏதேனும் மாற்றம் எதிர்காலத்தில் தேவைப்பட்டால், அவர்கள் எச்பிசிக்கு முறையான விண்ணப்பம் அளிக்க உரிமை உள்ளவர்கள், அந்த சூழ்நிலையில் அது அதையே ஆராய்ந்து, அதன் வழிகாட்டுதல்களை மாற்றியமைக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை பொறுத்து அதன் விருப்பப்படி ஒரு முடிவுக்கு வரும். மேற்படி கருத்தில், ஒரு நோக்கத்தை அடைவதற்கு மட்டுமே இத்தகைய உண்மை பரிசீலனை தேவைப்படும்போது, அந்த நோக்கத்திற்காகவே எச்.பி.சி அமைக்கப்பட்டிருக்கும்போது, தற்போதைய இயல்புடைய நீதிமன்ற நடவடிக்கையில் தலையீடுவது எந்த நியாயமான நபரும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத அளவுக்கு தன்னிச்சையானது என்று நிரூபிக்கப்பட்டாலொழிய அளவுகோல்களை மாற்றுவதற்கான தலையீடு எழாது என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். ஆனால், அவன்/ அவள் அத்தகைய பயன் பெற உரிமையுடையவராக இருந்தும் அது மறுக்கப்பட்ட நபரால்

அக்குறைபாடு எழுப்பப்படும் போது அந்த சூழ்நிலைகளில், ஒரே வகைப்பாட்டில் இருந்து மற்றும் ஒரே மாதிரி இடத்தில் இருக்கும் சிறைக்கைதிகளிடையே தனிப்பட்ட வேறுபாடு ஏதும் இருக்குமேயானால், அந்த வரையறுக்கப்பட்ட அளவுக்கு அதனை பரிசீலிக்க அதிகாரம் பெற்ற நீதிமன்றத்திற்கு அதிகாரம் உள்ளது.

16. மேற்கூறிய கருத்துக்களின் அடிப்படையில், மேற்கூறிய மனு நிராகரிக்கப்படுகிறது. செலவுகள் தொடர்பாக எந்த உத்தரவும் இல்லை. ஏதேனும் விண்ணப்பங்கள் நிலுவையில் இருந்தால், அவை முடிக்கப்படுகிறது

<u>பொறுப்புத் துறப்பு</u>

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கும் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கும் உட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்."